

Reaali Poiss

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 10 (24) DETSEMBER 2000

Infokruusatee Reaalkoolis

Mis on REKi funktsioon ja kuidas liigub info?

Mihkel Kama

aktivist

Estonia puisteel asuva teadmistempli preesterkonda on neil päevil kahjuks veidi lõhestanud vaidlused Reaalkooli Esinduskogu (REK) vajalikkuse ja info liikumise aegluse üle. Paadunud kompromissotsijana üritaksin asjasse veidi selgust tuua.

REKi peaesmärgid, nagu on kirjas ka selle põhikirjas, on kooli traditsioonide järgimine ja arendamine, koolielu korraldamisele kaasa aitamine, õpilaste tegevuste aktiviseerimine ning abistamine sisekonfliktide lahendamisel.

“Üritusi võib ju ka ilma REKita teha,” arwab mõni. Elu näitab, et üritusi korraldavad reeglina kooli peal tosinkond inimest ning põhimõtteliselt on REKi üks tahk olla aktivistide koloonia, kus need inimesed oleksid otstarbekalt rakendatud.

Põhiline REKi-vastane argument on, et me ei teavita oma tegevusest piisavalt ülejäänud kooliperet. Tunnistan, et üri-

tustest teavitatakse teisi mõnikord liiga hilja ning puudulikult - seda viga üritame parandada. Siiski on kõik vajalik info alati liikvele lastud. Mis aga puudutab meie koosolekute sisu, siis põhi-teemad on alati parajasti organiseeritavad või planeeritavad üritused.

Nagu öeldud, on REKi üks prioriteete õpilaste probleemide lahendamine. See hõlmab ka kriitikat. Kui keegi soovib midagi muuta või on tekkinud mõni mure, siis tuleb ikka minna mõne REKi esindaja juurde ning kõik südameilt ära rääkida. Üldiselt on ikka nii, et kui sa end ise ei aita, siis ei aita sind keegi, nii et tule julgesti meiega rääkima!

Mis puudutab infot, siis selle peamised kandjad on seintel asuvad stendid. I ja II korruse vahelisel trepil asuv stend on väga õiges kohas ja hõlpsasti leitav-loetav, ent teised stendid on nii ebamääraselt paigutatud, et neid loetakse vist ainult siis, kui silm juhushikult peale satub. Ka selle vea proovime

kuidagi parandada. Varsiti peaks huvijuhi kabineti ukse taha ilmuma REKi oma stend. “Reaali Poiss” on samuti väärt infokanal.

Tuletan aga kõigile meelde, et stendid on selleks, et neid lugeda. Samuti on REKi liikmed valitud just selleks, et neilt saaks infot. Kui keegi soovib midagi täpsustada või niisama küsida, siis jällegi oleme meie need, kelle juurde tuleb tulla.

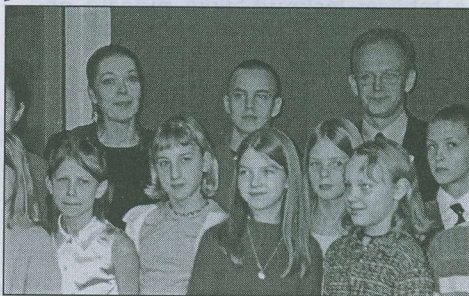
Kui mägi ei tule Muhammedi juurde, siis peab Muhammed ikka jalad selga võtma ja mäe juurde minema.

REKi töiste koosolekute vahele mahub ka huumorit nagu igasse nende korraldatud üritussegi.

13000 kr heategevuseks

Reaalkooli õpilased paistavad lisaks oma headele teadmistele silma ka ühiskondliku aktiivsusega. Eelmise aasta maikuus müüsid neljandate ja viiendate klasside lapsed tänaval möödakäijatele plastmassist lillekesi, nendest tehtud pärgi ja kleepse, millest saadud tulu läks liikumispuuetega laste toetamiseks. Kokku õnnestus neil tervisehoiumuuseumist juhendatava ürituse heaks koguda 13000 krooni, parimal müüjal Max Lauteril üle 800.

Sel aastal pälvis ettevõtmine ka sotsiaalministeeriumi tähelepanu - parimate koolide, sealhulgas ka Reaalkooli, esindajad (eestvedav õpetaja (meil Piret Otsa) ja parim õpilane) kutsuti ministri juurde vastuvõtule. **JÜRGEN EINPAUL**

Pildil seisab ürituse matrooni Elle Kulli ja sotsiaalminister Eiki Nestori vahel parim Reaalkooli lillemüüja Max Lauter

Põhikooli esinduskogul vähe sõnaõigust

Nagu keskkoolil on ka põhikoolil oma õpilasesindus “Põhikooli esinduskogu”, mis arutab ilmaelul koolis ja otsib tegevusi, mis aktiviseeriks õpilasi ka kooliväliselt. Igast klassist on PEKis üks liige, kes on info postiljoniks. 9. ndate klasside esindajad ei oska veel midagi esin-

duskoja tegevuse kohta öelda, sest praegune koosseis on kohtunud ainult ühe korra. Piret Otsa sõnul tuli Põhikooli esinduskoda esimest korda kokku üle-eelmisel aastal ja oli küllaltki aktiivne. Tegevus soikus eelmisel aastal, kui Reaalkool elas teises majas. Nüüd on huvijuht

kindel, et esinduskogu saab uue hoo sisse ja püsib aktiivsena. Kuigi põhikooli õpilastel veel suurt sõnaõigust ei ole, tahab Piret Otsa anda õpilastele aimu demokraatia toimimisest ja näidata, et ka neil on võimalus oma sõna öelda ja käsi mängu panna. **GEA VEEREMÄE**

Oli suvi. Välja peal oli trobikond lapsi, kes ajasid taga jalgpalli. Karjusid, kui kätte said, ja karjusid, kui ei saanud. Teised istusid mändide alla lohistatud pingil ning vaatasid pealt. Ei saa öelda, et oleks jahe olnud.

Tuli sügis. Väli jäi tühjaks. Ainult tuul ajas ise ennast taga, sakutas siin-seal mõnd peenemat puutüve ja lükkas pingi ümber. Päike, kes suvel oli lastega koos naernud, nende naljade peale südamest naernud ja lohutavalt õlale patsutanud, tuli küll aeg-ajalt vaatama, kas ehk midagi muutunud ei ole, aga pidi siis pettunult lahkuma. Vahel ei saanudki ta teisiti, kui hakkas nutma. Nii imelikult kurb oli sellel väljal.

Viimaks saabus talv. Pisarad jäätusid ning sadasid alla õrnalt ja soliidsealt. Päike vaatas neid ja leebus. Tunne, mida oli terve sügise endaga kandnud, lahtus. Väli täitus lumega, puudele tõmmati selga talverüüd, pink uppus, nagu poleks teda kunagi olnudki. Päike silmitses mõne hetke seda toredust, saatis oma peegelduse kõikidele valge vaiba tahkudele ning ta meel muutus rõõmsaks.

Ja niipea, kui ta sai tagasi oma hingerahu, täitus ka väli uuesti lastega. Neid tuli nüüd igast ilmakaarest, igasuguseid, ning midagi küsimata hakkasid nad lumesõda mängima. Pink otsiti üles ja tiriti väljale, nii et sellest sai ühe võitleva poole kindlus. Ja lapsed karjusid ja päike karjus, sest enam polnud vaja lugeda, mitu päeva oli suvest möödas, vaid mitu neist oli veel puudu.

Kõige selle tralli sees päike peaaegu unustas, mis kõik oli vahepeal olnud, aga pisut hiljem, sündmuste iga seika meenutades, küsis ta eneselt, mis oleks saanud siis, kui ta poleks nutnud, kui poleks olnud lund ega külma. Kas oleks väli siis tühjaks jäänudki?

Väli oli taas tühi. Päikestki polnud enam. Aga ta surus hambad risti ning ruttas edasi, et taas teiselt poolt maakera üles kerkida, sest lapsedki poleks tahtnud, et päikest poleks olnud.

118. lennu rebased on väga tublid

Minu kui abiturienti kohus oleks rebaseid lollideks, rumalateks ja laiskadeks nimetada, kuid seekord on seda väga raske teha. Nimelt jätsid nad ristimisel mulje kui tublidest, toredatest ning tarkadest.

Kuni esimese detsembrini ei teadnud ma, mida 118. lennu õppurid suudavad. Tuli välja, et paljut. Ükskõik, mida me neile sisse ei söötnud, pähe ei kallanud ja teha ei lasknud, ikka pidasid nad vastu ega löönud kartma. Tublid nagu õiged Reaalkooli õpilased.

Sellist optimismi, nagu on meie reba-

sekutsikates, oleks vaja kogu koolile. Nägu naerul, käisid nad toast tuppa, kus neile midagi head küll ei tehtud. Ma loodan ja usun, et nad samamoodi ka koolis käivad - kõikidest raskustest kergusega läbi pressides. Sellist sära nagu seekord praeguste abiturientide ristimise päeval igatahes ei olnud ning sellepoolselt ma isegi kadestan praegusi kümnen-dikkendike natukene.

Lõpetuseks tahaks öelda meie arm-satele rebastele, et hoidke oma sära al-les, kui mitte elu lõpuni, siis vähemalt Reaali lõpuni. **JOOSEP SIMM**

Reaali Poiss vabandab:

Eelmisse Reaali Poissi sattus palju nõ. "näpu-kaid".

Esiteks vabandame meie reporteri Gea Veeremäe ees, et teda Jüri Kuuse intervjuu tegjaks märgitud polnud, kuigi

ka tema nägi kurja vaeva selle valmimisel.

Teiseks vabandame Erki Otsmani ees, kelle sünnipäev jäi märkimata. Soovime nüüd ka hili-nenult talle palju õnne! (sünnipäev on tal 01.XII)

Kooli turvamehest

Tere, Reaali Poiss! Tahaksin avaldada oma arvamust meie kooli idee kohta palgata siia turva-meest. Ma olen rõõmus, et temast ka kasu on: ta tõepoolest kontrollib õpi-laspileteid! Alguses olin pisut skeptiline, sest

paljukiidetud turvaja Tallinna 21. koolis ei tee küll absoluutselt mitte midagi. Mina, Reaalkooli õpilane käin seal uksest sisse-välja oma tahte jär-gi. Hea, et meil on min-gigi kontroll olemas. **ÕPILANE**

Tõsised probleemid

Tere Reaali Poiss. Mind vaevab mure, kuidas on ripsmed ainsuses. Nõud-miseni!

Kallis Reaali Poiss. Kas te oskate mulle öelda, mida tähendab jõorama?

Kulla Reaali Poiss. Mul tekkis selline küsimus: kas me elame juba uuel aasta-tuhandel või see alles algab kuu aja pärast?

Reaali Poiss aitab hea meelega. Ripsmed ainsuses on ripse.

See vastus ei läheks tsensuurist läbi. Vaadake ÕSist.

Gregoriuse kalendri järgi algab uus aasta-tuhat (kolmas) 1.jaa-nuaril aastal 2001.

Palun kirjutage meile aadressile
reaalipoiss@hotmail.ee!

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht
nr 10(24) detsember 2000

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lehekülge ja on tasuta.

Vastutav väljaandja

Tehniline toimetaja

Toimetaja

Tark mees taskus

Kodulehekül

E-mail

Joosep Simm

Jürgen Einpaul

Andres Käuts

Urmas Reisberg

<http://www.real.edu.ee/rp>

reaalipoiss@hotmail.ee

Õnne, õnne, õnne!

Anu Ermann 10.12

Mart Kuurme 11.12

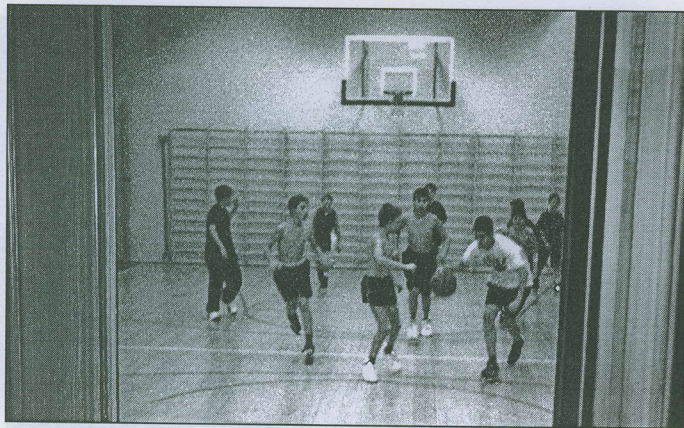
Helmut Raamat 14.12

Kai Anier 15.12

Lehte Järve 23.12

Li Jõepere 31.12

Sirli Kodres 05.01

Kümne aasta pärast mängivad Reaalikad suures spordihallis koos TIK'i õpilastega.

Kooli tulevikuplaanid

Parkla kohale kavatsetakse ehitada spordihoone

Lili Madissoon
Dea Veeremäe

Reaali Poiss

Meie kooli kõrgem võim on ajuragistamise tulemusena tulnud mitmetele huvitavatele ideedele. Hiljuti lasti kooli remondi puhul kätest läbi suur hunnik pappi ja kuna nüüd on raha maitse suus, leitakse aina uusi mooduseid selle kulutamiseks.

Plaanis on maha lõhkuda väike maja ja ehitada selle koha peale Inglise Kolledziga kahe peale spordikompleksi. Maja kasutamiseks lähed

ilmselt rabamiseks, aga vastutust ollakse valmis hea meelega teisele andma. Väikse maja klassiruumid jääksid samasse hoonesse, et noortele juba varakult spordivaimu süstida. Ruumi selle kompleksi jaoks võetakse kuulsa parkla arvelt, mida juba pikemat aega tahetakse välja üürida. Laste rõõmuks soovitakse ehitada ka ujula, eskiisplaani seda siiski veel ei ole. Uus hoone ühendatakse suure majaga maa-aluse mutikäigu abil, et vaesed lapsed ei peaks õuest läbi jooksuma. Gunnar Polma

sõnul võib raha selle ehitamiseks loota paari kolme-nelja-jne aasta pärast, sest Reaali just remonditi ja raha läheb ka teistele koolidele. Majandusjuhataja arvates ei jõua ring meieni nii kiiresti.

Vahepeal üritatakse raha teha muul moel. Et võimaldada õpilastele lisaharidust ja koolile väikest lisaraha, on plaanis korraldada tasuta keelekursusi ja huviringe, kuhu on oodatud õpilased vanuses 1-100 aastat, nii seest kui väljaspoolt kooli. Osalt on seda plaani juba täitma hakatud, näiteks korraldatakse juba prantsuse keele tunde. On plaanis ka eksamieelsed füüsika järeleaitamiskursused. Kursuste õpetajad on soovitatavalt oma koolist, aga mõned neist võetakse ka väljastpoolt.

Tulemas uus traditsioon

Ilmselt saame endale uue traditsiooni - kesk-koolil tuleb kultuuripäev, sest eelmisel aastal meeldis see kõigile. Käesoleval õppeaastal on plaanis

vaatama minna Pärnu Endla teatri lavastust "Taevariik", mis teatri sõnul olevat just mõeldud keskkooliõpilaste vanustele noortele.

Füüsika lahtised võistlused

21. detsembril kell 15.00 kogunesid inimesed, kes teavad füüsikast natuke rohkem kui teised, kooli füüsikavõistlusele, et ennast võrrelda teiste Tallinna koolide

õpilastega ja muidugi kogemusi hankida. Taoline võistlus toimub esimest korda ja selle algatajateks olid meie kooli füüsikaõpetajad Saukas ja Kuurme. Ülesanded

koostasid koolide õpetajad koos ja need vaatas hiljem üle vastav komisjon. Oma kooli õpilastele veel heaks uudiseks: õpetajate arvates esineste te täiesti ootuspäraselt hästi, konkurendiks oli ainult Tallinna Tõnismäe Reaalkool. Tulemused on üleval ka netis õpetajate võrguvärvavas.

LILI

MADISSOON

Reaalkooli interneti-lehekülj valmimas

Tallinna Reaalkooli interneti kodulehe aadress on www.real.tln.edu.ee. Juba mõnda aega on seal näha uue näoga lehekülge. Uue netilehe valmistamiseks korraldas infojuht Anne Pähn õpilaste seas konkursi. Palju huvilisi kohale ei ilmunud ja esialgseid plaane tuli muuta. Lõpuks selgus ikkagi huvitatud õpilane, kes kodulehte tegema hakkas. Selleks osutus Tarko Tikan.

Internetilehe kujundus on lõplik, kuid sisu ja tehniline pool on praegu lõpetamata. Tarko Tikani sõnul võib see võtta veel mõned nädalad. Kes meie kooli kodulehe tegemisest head palka tahtsid saada, aga mingitel põhjustel endast teada anda ei saanud, ei pea kurvastama, sest tasuks oli vaid sümbolne summa.

Reaalkooli kodulehe valmistamine ei olnud eriti raske - tegija, Tarko Tikani enda sõnul "väike asi". **JOOSEP SIMM**

Vahetusjalanõud on

kohustuslikud

Kõik peaksid kandma koolis vahetusjalanõusid, ometi seda ei tehta. Kui inimesed tulevad koolimajja välisjalanõudega, toovad nad sisse tolmu ja see kandub laiali. Kella kümneks on maja must, lõunaks on tolmu-rullid nurgas. Ja see ei ole koristajate süü. Me kõik hingame seda tolmu sisse, see satub ka kõrgematesse kohtadesse, kust koristaja iga päev ei korista. Lisaks käivad majas väikese maja õpilased ja võõrad. Mehis Peveri sõnul on iga kingapaar tähtis. Muidugi tuleb ka akendest linnatolmu, ventilatsioon pole alati piisav.

Koridoride kivist põrandad on puhastatavad, kuid klassides on laminaatparkett. Kui klassi satub palju liiva, rikub see põranda ära ja see toimub ruttu-parkett on liiva suhtes tundlik.

Vahetusjalanõude kandmist kontrollivad direktor, õpetajad. Korduval vahelejäamisel võib asi minna isegi käskkirjani, nagu sellel aastal juba on juhtunud.

Mehis Peveri arvates on välisjalanõudega koolimajas sees käimine inimlikust aspektist võttes teiste inimeste solvamine. Kui reeglid on kokkulepitud, oleks viisakas neist kinni pidada. Jalanõude vahetamine on kasulik ka tervislikus mõttes. Õpilased ei peaks neid vahetama karistamishirmus, aru peaks saama ka asja tuumast. See ei ole kellegi kiusuks, õhust neid reegleid ei võeta. **LIINA REINSON**

Füüsikaülesannete lahendamise lahtise võistluse võitjad:

12.klass	Daniel Travin	Tõnismäe Reaalkool
11.klass	Jaanus Sepp	Tallinna Reaalkool
10.klass	Kärt Alas	Tallinna Reaalkool
9.klass	Martin Leis	Gustav Adolffi Gümnaasium
8.klass	Mattias Linnap	21. kool

Kooli spordilaagrid

Tänu kunagiste õpilaste toetusele ja endise õpetaja (*Juhan Anupõld – toim*) vastutulelikkusele saadi kolm korda aastas: sügisel, talvel ja kevadel kasutada võimalust veeta neli päeva Haanjas Kurgjärve spordilaagris. Kuna koolil oli oma buss, polnud transpordiga muret ja nii koguti kokku 30–40 parimat keskkooli (väga harva mõni üksik 8.-nda 9.-nda) sportlast ja muud aktivisti, ning veedeti see aeg tõhusalt: sügiseti toimusid jooksud ja orienteerumisvõistlused, talvel suusahüpped, Suurelt Munamäelt tehti kiirlaskumist, samuti toimusid sportlikud viktoriinid ja igaõhtused peod, valiti miss ja mister Haanja.

Kuna laagritesse selekteeriti õpilasi väga rangelt – kui keegi natuke viletsam oli, siis jäeti ta järgmisel korral maha ja võeti uus asemele, tahtsid kõik tööd teha ja hakkasidki tagajärjed tulema.

Reaalkool ei toeta

praeguseid sportlasi

Pärast Aleksander Priki küsitlemist tekkis Reaali Poisil huvi, milline on kooli praegune spordi tase tegev-õpetajate arvates. Selgus, et valitseb mõõn. Pole kedagi võistlustele saata.

Thea Turulinn kinnitas Priki juttu väites, et kui sportlasi lihtsamate kriteeriumite järgi vastu võeti, oli Reaali olukord soodsam. “Nüüd pole seda juba kolm viimast aastat tehtud ja tulemused on näha: keskkoolis pole sportlasi! Sel aastal on küll olukord paranenud, kümnen-datesse klassidesse on tulnud mõningaid, kuid ainult nendega me konkureerida ei suuda.”

Peale selle kurdavad õpetajad halbade sporditingimuste pärast. “Enam pole käsipalliplatsi, sinna ehitati hoopis parkla.” Samuti lõhuti ära jõusaal. Võrreldes eelmise aastaga, kui õpiti muusikakeskkooli hoones, on olukord muidugi parem.

Varem toetas kool sportlasi ka majanduslikult, näiteks mindi talviti Tartu maratonile ühise bussiga. Praegu käivad suusatamas vaid üksikud õpilased, needki koolivälise initsiaatori tulemusena.

Lootus jääb, et kunagi saab valmis Reaali ja Inglise kolledži ühisprojektina valmiv spordihall ja õpilastel on võimalusi rohkem. Kuid kas jätkub linnal raha ja tahtmist üldse projekti rahastada, kui praegu end eriti heast küljest ei näidata? Võib-olla vaatavad tähtsad linnaisad, et pole mõtet ja valivad mõne spordis parema kooli rahastamise.

Sport ja Reaalkool

Sport on Reaalkoolis alati au sees olnud

**Nele Tamme
Anne Rand**

Reaali Poiss

1959 moodustati aktiivsematest 10.-12. klassi õpilastest Lurichi nimeline kehakultuurikollektiiv, eesmärgiks lasta neil ise spordiüritusi organiseerida. Igahel oli konkreetne ülesanne, kõik vastutasid ise oma töö eest. Prikk vaid suunas õpilased tööle ja hoidis asjal silma peal suunates neid. Aasta jooksul korraldati nii sadakond üritust, see tähendab, et iga nädal toimus midagi. Näiteks

viidi Komsomoli staadionil (*nüüd-ne Kalevi staadion – toim*) läbi spordipäevad, kus oli kavas 14 ala, sealhulgas ka vasaraheide ja teivas-hüpe.

“Nii ma siis õpetasin seda kollektiivi tööd tegema, ja varsti hakkasidki tagajärjed tulema”, arvab Prikk.

Kuue- ja seimeküm-nendad aastad oli Reaalkool (siis 2. Keskkool) Eesti parim kool, juba 1962. oldi Liidus nii tunnustatud, et saadi audiplom esimesena spordis nii kõrgele jõudmise eest.

“Kõige tähtsam oli see, et kooli direktor aitas spordile palju kaasa.” Praegu selekteeritakse õpilasi, võttes vastu parimate tulemustega sisseastumiskatsete sooritajad. “Siis olin mina see peaütleja, kes otsustas, et selle võtame just sealt koolist,” jutustab Prikk. Kuna Reaal oli spordis tugev, oli teiste koolide sportlaste tung suur. Need, kes tõesti midagi väärt olid ja kolmedel neljadega oleks välja vedanud, võeti kergendatud tingimustel vastu. “Paljud õpetajad olid küll sellise tegutsemise vastu, kuid direktor otsustas nii, nagu mina ütlesin,” meenutab Aleksander Prikk, “ma põhjendasin talle ära keda millisesse võistkonda on vaja, et linna ära võita. Ja me läksime ikka kindla võidu peale välja ka.”

1976. aastal oli üleliiduline koolinoorte spartakiaad Lvovis. Eesti delegatsioonis oli 30 tollase II keskkooli õpilast, neist 23 ujujat, millega oldi suurima esindusega kool Eestis. Siis tunnistati meie kool N-liidus parimaks spordikooliks, kusjuures TSIK jäi viimaseks. Meil lõpetas aastal 15 meistersportlast, neil vaid 1või 2. See aga polnud loomulik.”

Aleksander Prikk

Teatavasti on Aleksander Prikk (74) olnud Reaalkooli spordi edasiviija juba 40 aastat. Selle aja jooksul on ta kogunud kokku tähtsamad faktid ja ajaleheartiklid ning saanud suure hunniku teadmisi, mida ta kavatseb kasutada, andes välja raamatu Reaali spordiajaloo kohta.

Meie kooli sattus Prikk täiesti juhuslikult. Olnud 10 aastat riiklik suusa-, laskmise- ja jahilaskmistreener Vabariiklikus Spordikomitees, saabus ta 30.märtsil Uuralitest koju puhkusele. Teda paluti kuus ajaks asendusõpetajaks ja nii hakkas ta esimesest aprillist aastal 1960 n.õ suusatreeneriks. Nüüdseks on Prikk olnud meie kooli õpetaja juba 40 aastat.

Praegu soovib meie kooli n.õ. päevane turvamees minna Tartu maratonile, kuid niikaua kui ta jätkab meie valvamist, pole selleks võimalust, sest ettevalmistuseta on mõttetu minna tervist rikkuma.

Kaks tublit rebast üksteisele "puru silma ajamas."

Kogu tõde rebastest

Rebaste retsimisega alustati juba hommikul

Piret Seeman

abiturient

1. detsember oli üks imelik päev - kooli peal liikus ringi suur hulk punaste riiete ja ärasoditud nägudega ("R" täht, trips-traps-trull jne.) kümnendikke, kes markerit omavat abiturienti nähes hirmunult minema jooksid.

Võib-olla olen millestki valesti aru saanud, aga minu teada algab kool kell 8.00. Ometi hakkas rebaste sadu garderoobi juba pool tundi varem pihta ning lõppes tükki aega enne tundide algust. Vaevalt et tegu oli järsku tekkinud koolientusiasmiga, pigem loodeti mööda pääseda sadistlike nägudega kaheteistkümnendikest (mis andis hoopis vastupidise efekti).

Pärast väikest hingedõmbeaega ootas üht osa rebastest juba sööklas ees igavlevate abiturientide seltskond - kõik täis soovi elada end välja.

Pikemad vahetunnid olid samuti sisustatud. Esimesel neist pidi iga klassi võistkond aja peale jooma ära suure ämbritäie vett (kõrtega) ja ootamatuks meeldivaks üllatuseks kujunes asjaolu, et enamus kooli wdest oli lukku pandud. Kes iganes nii ka tegid,

see oli teist väga hoolitsev-aitäh! Teine vahetund möödus rebastel lahti riietudes ja sõlmides, ka siis jätkus meie kätele tööd. Kolmandal vahetunnil prooviti järele tõeliselt ekstreemne ala - golf, mis seisnes pudeliga klotsi tagajamises. Sellega lõppes ka päevane retsimine.

Tagasi kooli juurde koguneti kell kuus õhtul ning pärast Tammsaare pargi vallutamist asuti tõestama oma sobivust rebaseks. Ruume, kus seda sai teha, oli kuus - igaühes neist pandi

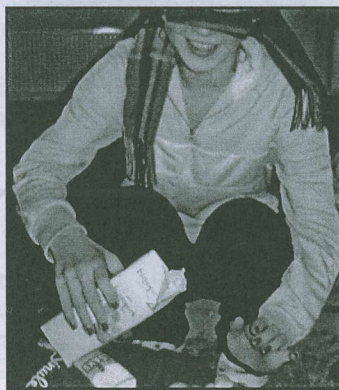
proovile katsealuste julgus, taluvus ning alandlikkus abiturienti ees. Aga sellest räägivad rebased ise juba pike-malt.

Pärast väikest tantsu pühitseti uue koolimaja esimesed rebased sisse (kes nägi tseremooniast, see teab, millest ma räägin, kes kohal ei olnud, küsige teistelt).

Nii lõppeski see imelik päev. Möödaminnes kuulsin üht rebast teisele ütlemas: "Kui mina ükskord 12. klassi jõuan, ega siis mina ka end tagasi hoidma hakka!"

Kümnendikud rebastepäevaga rahul

Nagu kõik teavad, toimus igasugustest probleemidest hoolimata 1. detsembril rebaste retsimine (sorry, ristimine). Vaeseid kümnendikke piinati igat võimalikku moodi: neil lasti läbida välitreenn, peapesu ja kollatõbi. Peale suuri kannatusi võeti nad n-ö inimeste sekka vastu. Üldiselt jäid kõik rahule, kuigi mõne arvates mindi kohati retsimisega liiale, näiteks kui sunniti ära sööma mingit tundmatu koka poolt serveeritud vast-tapetud kala või kui hulgaliselt mune ja jogurtit kulutati rebaste juuste hooldamiseks. Samas ei olnud mõni tuba eriti pinget pakkuv ja märgi oma "rebasespassile" sai päris lihtsalt kätte. Väga naljakas tundus tüdrukutele

see, kui meeste jalakarvad ära aeti. Küll mõni kiunus ja vingus, et ei taha, aga ilma nad nendest jäid. Oli ka klass, kus sai valmistuda eelseisvaks isiklikuks eluks ja poistel oli võimalus oma klassiõdesid

Rebaste ajaloost

Rebaseks ristimine ja rebaste ajalugu üldse sai alguse meeste organisatsioonidest. Näiteks on teada Vene kroonust, et seal tehti esma-aastaslaste kulul nalja. Ka Lääne-Euroopa poistekoolides juhendasid vanemad õpilased rebaseid. Sealt levis traditsioon edasi, kuni tänaste tavaliste keskkoolideni välja.

Tänapäeva rebased võivad seega olla õnnelikud, et neid terve aasta ei mõnitata, nagu Vene kroonus seda kunagi tehti.

JOOSEF SIMM

Aktiivsed rebased

Rebaste päeva ühe peakorraldaja Kalev Vapperi sõnul oli ta meeldivalt üllatunud rebaste aktiivsusest. "Ma juba hommikul koolis vaatasin, et need on head rebased," rääkis ta Reaali Poisile. "Väike hirm oli, et õhtul palju karmimate asjadega nad nii kergesti kaasa ei tule, aga seegi oli asjatu."

Tänavu rebaste päeval rakendatud retsimistubade süsteemi väljamõtlemisel oleval olnud suur osa Jaak Saukasel. Iga toa eest vastutaja pidi üldkorraldajatele esitama ka tegevuskava, mille need siis edasi direktioonile esitasid. Algselt oli päev planeeritud läbi viia koolist väljas, kuid lõpuks mõeldi siiski ümber.

"Meie enda rebasespõlve retsimisega väga rahule ei jäänud," ütles Kalev, "seepärast tahtsime abiturientidena oma retsitavatele meelde jäävat üritust korraldada." JÜRGEN EINPAUL

lähemalt tundma õppida. Üheks taoliseks uurimiseks oli mäng, kus pidi tüdruku pealt kinnisilmi pesulõkse otsima. Peale retsimist oli väike ooteaeg, mille jooksul püüdsid kõik, kel võimalus, end puhata kasida või riideid vahetada. Riiete vahelt tuli nii mõndagi välja: nisukliisid, munakoori, jogurtit, kala, jahu jne. Kõige rohkem meeldis tunnistuste jagamine, kus kasutati "Viimse Reliikvia" nunnakslöömise varianti rebaste vande andmisel. Sellega oli põhimõtteliselt ristimine läbi, kuid kes tahtis, see võis minna veel afterparty'le.

Ühesõnaga öeldes, kõik kümnendikud olid rahul. DEA VEEREMÄE JA LILI MADISSOON

Kust tulevad lapsed?

Mati Tald kutsub oma essees lugejat üles rohkem naerma

Mati Tald

sulesepp

Väikesed tatiseid jõnglased, paterdades emme järel, suu äsjasöödud mudaga koos – kust nad tulevad? Silmis kartlik mürakaru helk, lipsutatud ja kammitatud, väikesed sõrmed näperdamas 1. septembril oma Aabitsat – kust nad tulevad? Äraseletatud nägudega gümnasistid, kirjutamas esseid teemal Mis on elu? – kust nad tulevad? Pintsakuga ametnikud, tulukesega silmis ajamas taga lipikuid nimega raha – kust nad tulevad? Muldunud huultega seniilid, mängides peitust oma viimase mängukaaslase Surmaga – kust nad tulid?

Kullakallis lugeja, tead mis on sul samasugune sünnist saati? See on naer. Kui sa naerad oma mürisevat naeru või itsitad nii, et tatt pritsib, siis sa tunned täpselt sama, mida tundsid beebina, kui kilkasid hälli küljes rippuva kõristi üle. Jah, ka kõige täiskasvanlikum inimene ei saa seda salata, et naerdes on ta laps. Ma ei mõtle siinkohal viisakat seltskonnanaeru või

kurja naeru või naerupoega muiet, ma mõtlen naljakat naeru, seda, mis nakatab ka teisi, seda, mis võtab sul hinge kinni. Naer on täiskasvanu lapsepõlv, mis on seega tõsiselt lõbus asi.

Kallid kodanikud, miks siis mitte olla lapselikumad? Hea lehelugeja, mitte kapitalism või kommunism pole süüdi meie hädades, vaid tõsidus. Seesama karmilt asjalik olek, mis paneb allameetri mehehakatise piimahammastega naerusuu lukku, peaks olema kriminaalkorras karistatav. Ma ei mõtle, et me nüüd kõik peaksime märga liivakooki sööma või pissipotti kasutama. Lihtsalt

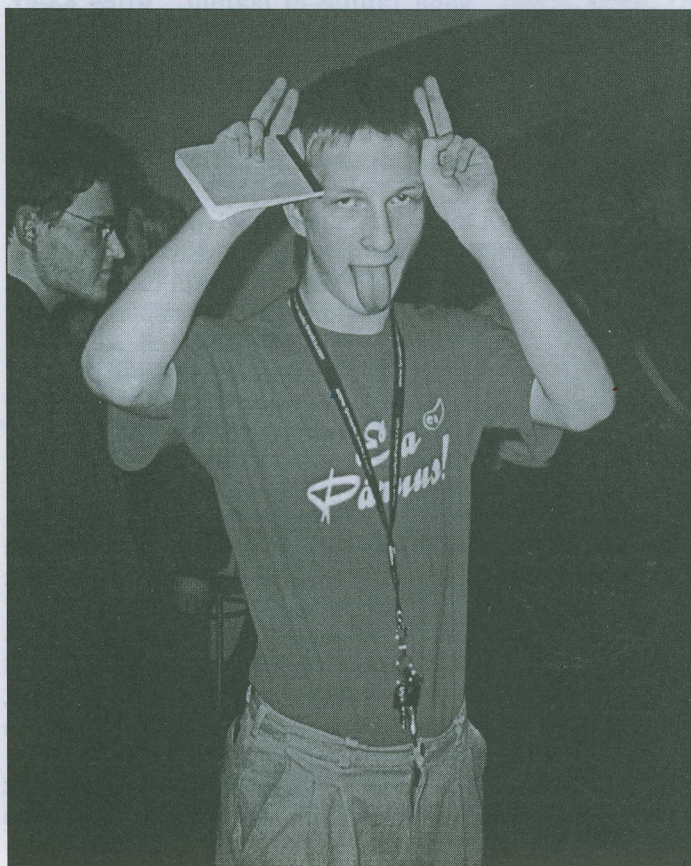
kui sa tahad telekapulti soki sisse panna, siis tee seda, sest see on lõbus. Kui sa tahad Reaalkooli põrandale pikali heita, siis, jumala pärast, tee seda. Või kui sa siiski kardad neid suuri onusid sealt õppenõukogust, siis küsi tunni aeg vetsu aga heida hoopis koridori pikali ning ükski tähtis nina ei saa iial teada. Kulla sunnik, ära naera ainult jõuludel või oma sünnipäeval, vaid ka näiteks füüsi- katunnis. Elule tuleb otse näkku irvitada, siis ta saab aru, et sa pole mõni suhkrust poisike, keda saab kuhugi rutiinsele tööotsale sokutada ja oma pilli järgi tantsitada. Pagan võtaks, kes ütles, et elu on karm? See kolmetähelise nimega vikati-mehe vend on lihtsalt ülbit-sejast argpüks.

Kust ta siis tuleb, see täiskasvanu, kes ütleb, et ega ma enam laps ei ole ja seob oma kingapaelad ise kinni? Algu- ses kakis temagi ju püksi. Kuidas ta siis muutus port- felliga habemekandijaks, kes enam koridoris kula ei viitsi mängida? Ei tea. Aga seda ma tean küll kust lapsed tule- vad: nad tulevad ema kõ- hust.

**Istun siin klassis
olen väsind, nii väsind
Tühjalt õpikut passin
Ning oma aju nii räsin**

**Miks? Mõtlen, MIKS?
ja vaikseltsi edasi olen
Kuigi karjuda võiks,
ent see oleks kole**

SPOOKY

Omaloominguõhtud

Omaloominguõhtute traditsiooni algus, nagu ka paljude teiste asjade, on kauges minevikus. Sellegipoolest viimaste aegade ajalugu on teada.

Pärast 6-7 aastast pausi korraldasid esimese omaloominguõhtu Heli Valtja ja Rya Ero. See oli omapärane selle poolest, et oma loomingut esitasid seal ka õpetajad. Nende hulgas oli ka Helen Kaasik ja Kristi Koit.

Järgneva samalaadse õhtu korraldas, samuti eelmisel aastal lõpetanu, Siim Rohtla. Sellest ajast saati Tallinna Reaalkooli õppejõudude osavõtt on olnud väga väike. Tiit Kuuskmäe, praeguste omaloominguõhtute läbiviija, oli ka kutsunud ning ta pidi seal väga tähtsat osa mängima. Tema enda sõnul oli ta "peamees". Juhtus aga nii, et

tal töö juures oli arvutitega suur jama. Ning pärast kahte ööd ja päeva higitamist hakkas ta omaloominguõhtule tulema, kuid kohale jõudes oli üritus juba lõppenud.

Sellest ajast peale on neid õhtuid organiseerinud Tiit Kuuskmäe. Kolmanda juhtimise ja korraldusega sai ta enam-vähem üksi hakkama. Järgneva organiseeris ta koos Siim Rohtlaga. Viienda ja kuuenda (8. detsembril toimunu) korraldasid nad koos suure meeskonnaga.

Tallinna Reaalkooli omaloominguõhtud on kasvanud 30-40 osavõtjaga üritustest umbes 5 korda suuremaks. Viimasel õhtul oli esinejaid ja publikut ka teistest koolidest. Kõik omaloominguõhtud, nagu ka viimased, on tasuta. Kuuskmäe sõnadega: "Sellepärast, et on vaja." **JOOSEP SIMM**

Inimesed laval

Inimesed lähevad saunas sellepärast nii kõrgele lavale, et seal on soojem kui all. Soe õhk on külmast õhust hõredam ja kergem, sellepärast lähebki soe õhk üles.

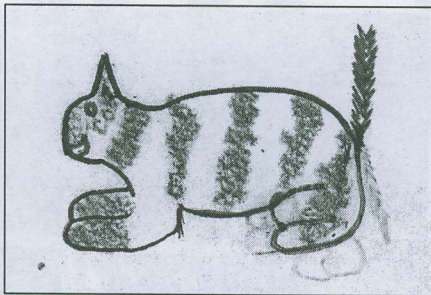
Inimesed käivad laval tervise pärast. Laval hakkavad nad higistama ja higistamisega tulevad kahjulikud ained kehast välja.

Oleks hea, kui higistamisega tuleksid ka halvad mõtted peast välja, aga see jääb vist ainult rumalaks unistuseks. Sellegipoolest on saunalava mõnus ja kasulik koht. **LAURA MITT IV A**

Suve ja talve piiril

Suve piiril on kindlasti palju rõõmu ja lõhnu. Lapsed jooksevad ringi ja rõõmustavad suve üle, saab puhata, mängida, ujuda, sõpradega lõbutseda jne. Talve piiril on kindlasti kõik kohad täis punaseid ninasid ja lund ootel nägusid. Kuid kes teab, võib-olla kunagi, kui sügis ära jääb, on suve ja talve piir ja selline ilm, et lund sajab, päike paistab ja lapsed ujuvad meres. Mõned jälle ehitavad lumememme. Vot see oleks alles lõbu. **SUSAN K IV A**

Üks päev sadas lund, kuid oli väga ilus ilm. Sõbrad Suvi ja Talv tulid kokku ja hakkasid kelkima. Talv ütles: "Mina või-

Suve ja talve piiril

Päike läheb, suvi läheb. Lumi tuleb, talv tuleb. Läänud on linnud ja lehed, lume ehted, nüüd ehtima hakkavad. Suvel paistis päike, vahel, et isegi äike. Lehed olid puudel, lilled olid õitsel. Valguse aeg, pimedat talve kõrval.

KÜLLI LINDE IV A

maldan suusatada, kelgutada, lumememme teha ja lumesõda mängida!" Suvi aga vastu: "Suvel saab ujuda, päikest võtta, jalgrattaga sõita ja veepalli mängida!"

Suvel ei saa ju suuskade ja kelguga sõita, aga talvel saab. Talvel ei saa jälle meres ujuda ja päikest võtta.

Lõpuks jõudis kätte õhtu ja saabus öö. Hommikul, kui lund hakkas sadama, tuli päike välja ja sulatas lume üles. Talv

läbi oli maa must ja lastel oli nii kurb meel, sest väljas ei olnud midagi teha.

Saabus suvi. Talv tuli ja hakkas jälle kelkima. Nii sadas suvel lund ja maa oli paksu lume alla kadunud.

Lõpuks leppisid aastaajad ära, lund sadas talvel ja päike paistis suvel ja lastel oli samuti hea meel. **KAIRI**

Mikroskoop

Üks hiline unine kärbes piniseb akna vahel. Vaatan teda ja mõtlen, et küll sa oled väike ja väetike ning väljanägemiselt nii hale. Naljakas, et loodus on osadele elusolenditele nii vähe andnud. Pole tal värvi ega graatsiat, on vaid üks tüütu piniseja.

Äkki märkan õe kapil mängumikroskoopi ja mul tuleb meelde, et isa tõi kunagi selle Soomest koos putukatibade näidistega. Asun asja lähemalt uurima. Otsin üles kärbe tiiva preparaadi, panen suurendusklaasi alla, sätin valguse õigesse suunda. Ja mida ma näen? Silma all avaneb nii kaunis pilt. Sel samal lihtlabasel hallil tiivakesel on nii palju värvivarjundeid ja mustreid, et neid poleks palja silmaga vaadates ettegi kujutanud.

Saan aru, et esimene ettekujutus ja arvamus asjadest ei pruugi alati see kõige õigem olla. Ja mis võimalusi pakub veel elektronmikroskoop? Kui paljut imelist enda ümber ei suuda me üldse näha? **KÄRT KALLASTE IV A**

Kadripäeva karneval

24. novembril korraldas Väike maja Reaalkooli saalis kadripäeva karneval-disko. Kõik õpilased, kelle koolitee alles teist, kolmandat või neljandat eluaastat tallab, said võimaluse endale erinevaid kostüüme selga panna ja kogu ilmarahvale vaatamiseks seada.

Kuna riietus polnud mingil määralgi piiratud, oli kohale saabunud seltskond sama kiirev kui paabulinna saba. Pidus algas enese tutvustamisega, esitletud programmi-dest tasub kõige rohkem esile tõsta II a kava "Muinasjutud". Väikese maja õpetajad näitasid oma võimekust luudadega ümber käimisel Väikeste Lõõtspillide Ühingu muusika saatel.

Kiire programmi jooksul suutsid Jürgen Rätsep läbi viia disko ja Piret Otsa mitu ringmängu, valiti parimate garderoobide omanikud. Publiku üldlemmiku kuulsuse võitis endale Henri Nõmm II b-st oma jahimehekos- tüümiga. Tublimatele olid ka auhinnad, mille eest soovime tänada "Saksa autot", "Balbiinot" ja "Normat".

Osalejate ülivõrdelistele kommentaaridele toetudes luges karnevali eestvedaja Kai Anier esmakordselt läbi viidud ürituse igati korda läinuks ning avaldas lootust, et sarnaseid üritusi suudetakse edaspidi korraldada vähemalt üks kord veerandis. **URMAS REISBERG JA ANDRES KAUTS**

4a klassist olid karnevalil kohal kõik õpilased

Lapsed jäid karnevaliga rahule

● Kõikidel olid väga lähedad kostüümid ja õpetajad olid ka naljakad. **KADRI**

● Mulle meeldis seal, sest seal olid ilusaid rõivaid. Aga see ei meeldinud, et ma pidin kogu aeg poistega tantsima,

aga teised ei pidanud. **MARIT**

● Mulle meeldis karnevalil see, et muusika oli kõva ja lahe. Mulle ei meeldinud karnevalil, et juua ei olnud. **STEN**

● Õpetajate etteaste oli lahe. **KÄRT**

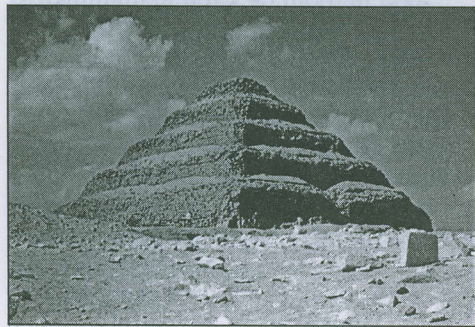
Segakoor laululaagris

Reaalkooli segakoor käis laululaagris oma oskusi lihvimas tulevaste esinemiste jaoks. Nad laulsid ja õõbisid kaks päeva Kiili Põhikoolis. Seda, mida nad seal tegid, saab lähitulevikus kuulda ja näha koolis jõulukontserdil, Tartus kooride konkursil ja Niguliste kirikus. **DEA VEEREMÄE**

Igor Kaasik käis Berliinis

18.-22. nov toimus Berliinis Saksa Sõjahaudade Hoolitsemise Seltsi kokkutulek, millest võttis osa meie kooli eesti keele õpetaja Igor Kaasik. Nendel päevadel pidasid sakslased Leinapäeva, mis on pühendatud langenud saksa sõjameestele.

See ei ole õp. Kaasikul esimene kord Berliinis käia ja tema sõnul on linn muutumas Euroopa keskuseks ning soovitab kõigil sinna minna. **GEA VEEREMÄE**

Sakkara astmikpüramiid

Saaret käis Egiptuses

Paar nädalat tagasi käis meie kunsti-ajaloo õpetaja Egiptuses. Ta jäi oma reisi-aga väga rahule. Reisi korraldas Eesti Ajalooõpetajate Ühing. Õpetaja soovitas samas seda reisi kõigile, enne aga kindlasti välja selgitada, mida vaatama minnakse. Kohapeal on siis eriti hea võrrelda vana araabia kultuuri ja VII sajandi tepleid ja hauakambreid. **CATLYN KIRNA**

"Poisid, mida te teete? Käed laua peale, palun!" taastab õpetaja Otsman klassis käestlänud korda.

"Platon harrastas virtuaalseid vestlusi," räägib õpetaja Luuk.

"Ei vinninud enam päikeseenergiat kokku mixida," püüab Polma bioloogiat õpetada.

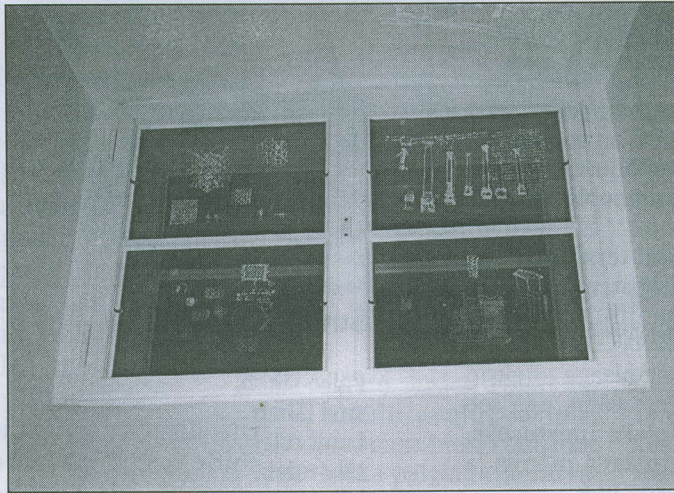
"Meie, kui tavalised rohelised taimed," nendib Polma.

"Kes see siis naisele "palun" ütleb," õpetab õpetaja Toomra viisakalt käituma.

"Mina olen siin klassis ainuke inimene, kes võib lolli juttu rääkida," kehtestab õpetaja Toomra uusi reegleid.

"Nüüd hakkame tegelema suremisega!" jätkab õpetaja Keinast uute sõnade läbivõtmist.

"Noh, siis võib tekkida... noh, ütleme, isegi surm!" räägib õpetaja Raa suitsetamise kahjulikkusest.

Tallinna Reaalkooli söökla aken, mille klaasid on kõik Urmo Rausi poolt tehtud.

Kunstnik Urmo Raus

Urmo Raus on Reaalkooli söökla vitraazide autor

Liina Reinson

Reaali Poiss

Urmo Raus on sündinud Tallinnas. Koolis käis ta kuni keskkooli lõpuni Viljandis, seejärel õppis kaks aastat Eesti Kunstiakadeemias maali erialal ja alustas uuesti õpinguid Pariisis, kus õppis viis aastat ning lõpetas Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts ehk Prantsuse Riikliku Kõrgema Kunstiakadeemia. Ta on tegutsenud vabakutselise kunstnikuna alates aastast 1996.

Kes on olnud teie kunstiopetajad?

Õpetajaid on olnud väga palju ja erinevaid. Esimene maaliõpetaja Eestis oli Olev Subbi. Kunstiga on paljuskii selline asi, et seda ei saagi suures osas õppida. Kunstis saab areneda ja selleks on olulisem ümbritsev vaimne keskkond ja vahetu kogemine. Õpida saab kunstis tehnilist poolt. Ilma seda tundmata on kunstnik abitu.

Kas kunstihuvi on mõjutanud lapsepõlv, vanemad?

Vanemad ei ole minu kunstihuvi mõjutanud, see tekkis mul pigem lapsena üksi kodus olles,

joonistades ja meisterdades.

Millises stiilis te maalite, kas teil on oma kindel stiil?

Oma maale mul endal väga raske liigitada, aga arvan, et kui seda teeksin, sobiks seda iseloomustama mõiste visuaalne poeesia. Iga maal on omaette maailm ja tal on oma emotsionaalne tekkelugu.

Kas te tegutsete põhiliselt Eestis või välismaal?

Olen elanud viimased üheksa aastat põhiliselt ajaga Pariisis, käesoleval aastal olen viibinud suurema osa ajast Eestis.

Kui tuleb tulekahju...

Kuidas hindavad oma valmisolekut realistid?

Dea Veeremäe

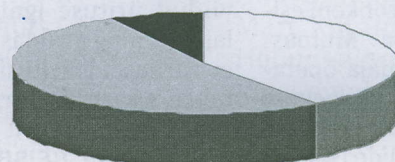
Reaali Poiss

"Reaali poisid" tundis huvi, kas koolitegelased suudavad päris tulekahju korral koolist sama kiiresti ja rahulikult väljuda, kui õppuse ajal. Meie küsimusele oli igasuguseid vastuseid. Oli neid, kes kindlalt ja häbenemata eitavalt vastasid ja neid, kes endas ja oma vaimses tugevuses kindlad olid. Leid-

sime ka hulljulgeid, kes lubasid tuld kustutama hakata ning üks lisa, et tal jätkub veel ka aega loomulikke vajadusi ra-

huldada. Õpetajad ütlesid, et kõik sõltub sellest, kes neil parajasti tunnis on ja sellest kus tulekahju aset leiab.

Kas suudaksite päris tulekahju korral sama kiiresti koolimajast välja pääseda kui õppuse ajal?

□ JAH
■ EI
■ VÕIBOLLA